

Σύμφωνα με μια άλλη παραλλαγή, η ιδέα του ταξιδιού στην Κολχίδα ήταν του ίδιου του Ιάσονα που ήθελε, πριν να βασιλεύσει, να έχει στο ενεργητικό του μια σπουδαία εμπειρία. Ζήτησε, λοιπόν, από τον Πελία, να τον βοηθήσει να οργανώσει την εκστρατεία κι ο βασιλιάς άλλο που δεν ήθελε.

Κατά μian άλλη εκδοχή, στην απαίτηση του Ιάσονα, ο Πελίας προφασίστηκε πρόθυμος να παραδώσει το βασίλειο αλλά έπρεπε πρώτα να φύγει ένα βάρος από την συνείδησή του: Μια υπόσχεση που δεν μπορούσε να εκπληρώσει, γέρος καθώς ήταν, και που θα έπρεπε να εκτελεστεί από τον νέο βασιλιά, πριν να αναλάβει. Ο Ιάσονας ζήτησε λεπτομέρειες. Και ο Πελίας διηγήθηκε ότι είχε παρουσιαστεί στον ύπνο του ο Φρίξος και του ζήτησε να πάει στην Κολχίδα και να φέρει πίσω την ψυχή του, μαζί με το χρυσόμαλλο δέρασ, το δέρμα του κριαριού που τον είχε σώσει. Και ήταν και το μαντείο των Δελφών που τάχα τον πρόσταζε να φτιάξει αμέσως πλοίο και να πάει. Δεν μπορούσε όμως. Αν πήγαινε ο Ιάσονας, ο Πελίας θα του παρέδιδε την εξουσία, ευθύς μόλις επέστρεφε.

Υπήρχε στην αρχαιότητα βαθιά πίστη ότι ο Άδης θυμώνει, όταν κάποιος θαφτεί στην ξενιτιά. Ξεκινούσαν λοιπόν οι συγγενείς και πήγαιναν στον τόπο της ταφής, ξέθαβαν τα κόκαλα του νεκρού και τα μετέφεραν στην πατρίδα, όπου τα εναπέθεταν σε νέο τάφο. Η όλη ιστορία ονομαζόταν «ανακομιδή», επαναπατρισμός. Ο ίδιος ο στρατηγός Κίμωνας, κοντά στα μέσα του 5^{ου} αιώνα π.Χ., πήγε στην Σκύρο και ξέθαψε τα οστά του Θησέα, τα οποία μετέφερε στην Αθήνα και τα έθαψε, εκεί όπου βρίσκεται το Θησείο.

Η ίδια παράδοση επέζησε ως τους σύγχρονους καιρούς κι αποδίδεται ανάγλυφη από τον Γεώργιο Δροσίνη που μοιρολογεί: «Το χώμα που στα ξένα έχεις θαφτεί, / με τι η πατρίδα σου να το στολίζει; / Το άνθος, ώσπου να 'ρθει, θα ξεφυλλίσει / Ξερό το φύλλο, σκόνη θα τριφτεί...». Και βέβαια, σταθερή και διαχρονική είναι ανάμεσα στους Έλληνες η πίστη ότι ο νεκρός πρέπει στο τόπο του να θάβεται. Ανάμεσα στα λαμπρά παιδιά της σύγχρονης Ελλάδας, ο Αδαμάντιος Κοραής έτυχε επίσημης ανακομιδής των οστών του. Με καθυστέρηση μάλιστα 43 χρόνων: Ήταν 8 Απριλίου του 1877 όταν στο Α' Νεκροταφείο της Αθήνας, τα λείψανά του επανενταφιάζονταν στην πατρική γη. Είχαν μεταφερθεί από τη Γαλλία, όπου πέθανε στις 25 Μαρτίου του 1833, σε ηλικία 85 χρόνων.

Όποια από τις εκδοχές για την αφορμή της Αργοναυτικής περιπέτειας κι αν ισχύει, ο κύβος είχε ριφθεί. Ο Ιάσονας είχε αναλάβει την υποχρέωση να πραγματοποιήσει την πρώτη

πανελλήνια εκστρατεία.

(τελευταία επεξεργασία, 6 Οκτωβρίου 2021)